

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Erik Holst (S):

Socialdemokratiet er glad for, at folketinget nu får lejlighed til at drøfte rapporten om den europæiske union, og vi betragter forespørgselsdebatten i dag som en forlængelse af den generelle markedsdebat, vi havde i december måned.

Socialdemokratiet kan, hvilket forhåbentlig ikke overrasker nogen i denne sal, tilslutte sig de synspunkter, statsministeren og udenrigsøkonomiministeren har fremført, og jeg skal derfor i det følgende koncentrere mig om nogle principielle bemærkninger om EF's fremtid og arbejdsopgaver i lyset af Tindemans' vurderinger.

Man kan godt undre sig lidt over den holdning, hvormed partier placeret yderst til venstre i denne sal modtager rapporten. De har gennemgående undladt at tage stilling til de konkrete forslag, Tindemans fremhæver, medens de med stor iver har kastet sig over de urealistiske tanker, rapporten også indeholder. Det synes, som om man fra disse partiers side nærer en frygt for, at Europa overhovedet skulle kunne gennemgå en udvikling, der kan sikre den nødvendige fælles optræden på de områder, der er en forudsætning for, at vi kan få økonomisk vækst og genskabe den fulde beskæftigelse her i landet. Det virker, som om man næsten pr. refleks mener eller føler, at enhver udbygning af det europæiske samarbejde er en kapitalistisk sammensværgelse. Hvor man i den hjemlige debat ønsker — fuldt berettiget, synes jeg — forandringer gennemført på mange områder, ønsker man stilstand i det europæiske billede. Hvor man i øvrigt ønsker, at Danmark skal føre en dynamisk udenrigspolitik, mener man, at vores markeds politik skal være nej, nej og atter nej. Dette er paradoksalt og dybest set et udtryk for manglende tro på egne ideers bærekraft i en større sammenhæng, så meget desto mere som den vedtagne EF-lovgivning om ligeløn og køretidsregler for chauffører o.lign. er ting, som disse partier dog udmærket kan tilslutte sig.

Socialdemokratiet finder, at der netop nu

er muligheder for at præge Europa i den retning, vi lægger vægt på. Socialdemokratiet er i regeringsposition i mange EF-lande, og vi er langt det største parti i Det europæiske Parlament.

Denne indflydelse agter vi at anvende i positiv ånd og ikke blot gå imod enhver ny tanke og idé, udelukkende fordi den kommer fra EF.

Alle er vi klar over, at EF ikke fungerer tilfredsstillende. Jeg tænker her ikke på de institutionelle forhold, men mere på de substantielle problemer omkring de økonomiske og valutariske forhold m.v. Det er på de konkrete resultater, EF's udvikling skal vurderes, og vi er derfor glade for, at rapporten om den europæiske union i så høj grad bevæger sig med benene på jorden og endda gør det, selv om forfatterens egen opfattelse af Europas fremtid ikke er sammenfaldende med vor. Vi ved alle, hvilken skæbne der overgik Colonnarapporten, Wernerrapporten og andre tilsvarende skrivelser. Efter en kort debat druknede synspunkterne i den praktiske hverdags barske realiteter. Man må håbe, at den tilsvarende skæbne ikke vil overgå Tindemans' rapport.

Som det fremgik af den udenrigspolitiske debat i sidste måned her i tinget, må vi tage afstand fra de holdninger, der fremføres med hensyn til det udenrigspolitiske og forsvarspolitiske samarbejde. Vi er enige med rapporten i, at vi takket være Atlantpagten har en atmosfære af sikkerhed og balance i Europa, men vi ser ingen grund til at forskubbe varetagelsen af denne sikkerhed fra NATOs organer over til et forsvarspolitisk samarbejde i EF. Det samme gælder for våbenproduktion. Dette være sagt i anledning af de kommentarer, der kom fra hr. Maigaard her for et øjeblik siden. Vi ved, at den samme indstilling, som socialdemokratiet her giver udtryk for, deles af flere andre medlemslande.

Vi finder heller ikke, at det er gavnligt for den europæiske udvikling, hvis man skal følge Tindemans' synspunkter med hensyn til vetoretten. Det europæiske samarbejde kan ikke udvikles, hvis man på afgørende områder skal kunne nedstemme medlemslandene. Luxembourgforliget var sammen med Romtraktaten grundlag for socialdemokratiets stillingtagen til folkeafstemningen